Blues - Blueshell

Nos dýchá a oči hledí, hovoří ústa
však v hloubce prázdnota sedí temná a hustá
v mé knížce poslední stránky jsou nedopsány
na prázdné dopisní schránky čas bije hrany
to umírá láska...

Bez barev chutě a vůně minuty tečou
mé malé růžové slůně kam tě to vlečou
to staré houpací křeslo je elektrické
a vidět jak jsi tam kleslo to není lidské
vždyť umírá láska...

Můj svět je navždy rozbit, nemám už přání
nač říkat zbytečné prosby, nač vyčítání
už skončil můj život vlídný a smrt je vleklá
jsou tomu právě tři týdny co jsi mi řekla
že umírá láska...